

DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENT

Prop. 110 L

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Midlertidige endringer i integreringsloven
(utveksling av kompetanseopplysninger)

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold	5	6.2	Utforming av hjemmelen	13
			6.3	Nærmere om hva som er aktuelt å regulere i forskrift	14
2	Bakgrunn for lovforslagene	5			
2.1	Bakgrunn	5	7	Økonomiske og administrative konsekvenser	15
2.2	Høringen	6			
3	Gjeldende rett	9	8	Merknader til de enkelte bestemmelsene	16
3.1	Personvernforordningen	9			
3.2	Integreringsloven	10			
4	Forslaget i høringsnotatet	10		Forslag til lov om midlertidige endringer i integreringsloven (utveksling av kompetanseopplysninger)	17
5	Høringsinstansenes syn	10			
6	Departementets vurderinger og forslag	12			
6.1	Behovet for en midlertidig hjemmel i integreringsloven	12			

Prop. 110 L

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Midlertidige endringer i integreringsloven (utveksling av kompetanseopplysninger)

*Tilråding fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet 28. april 2023,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Arbeids- og inkluderingsdepartementet legger med dette fram forslag til en midlertidig forskriftshjemmel i integreringsloven om utveksling av kompetanseopplysninger. Det foreslås at departementet kan gi midlertidig forskrift om innhenting og utlevering av kompetanseopplysninger, uten hinder av taushetsplikt, fra Integrerings- og mangfoldsdirektoratets registre. Formålet skal være å legge til rette for at personer som er innvilget midlertidig kollektiv beskyttelse etter utlendingsloven § 34, kan sysselsettes i det statlige, kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet.

2 Bakgrunn for lovforslagene

2.1 Bakgrunn

Norge mottok over 36 000 asylsøkere fra Ukraina i 2022. Regjeringen planlegger for at mange vil flykte til Norge også i 2023. Det siste anslaget er at det kan komme 40 000 fordrevne fra Ukraina til Norge i løpet av året, men det er stor usikkerhet rundt tallene.

Det store antallet som så langt er bosatt setter allerede press på tjenestene i kommunene, både i bosettingskommuner og vertskommuner for mottak, og i fylkeskommunene. Asylsøkere i mottak har rett til helsehjelp, og etter bosetting inntre-

retten til omsorgstjenester fra kommunene. Barn har fra ankomst i mottak rett til grunnskole, og ungdom har rett til videregående opplæring etter søknad. Barn har også rett til omsorgstjenester i mottak. Etter bosetting har barn rett til barnehage og voksne rett til introduksjonsprogram og norskopplæring. Asylmottak drives av private, kommunale eller ideelle driftsoperatører, som har det utøvende ansvaret for driften og skal sørge for at asylmottaket drives i tråd med Utlendingsdirektoratets krav. Vertskommuner for asylmottak har ansvaret for å gi lovpålagte tjenester til beboere i asylmottak. Bosettingskommunen skal sørge for lovpålagte kommunale tjenester etter bosetting.

I tiden fremover kan det bli aktuelt å ta i bruk tilgjengelige ressurser blant personer med midlertidig kollektiv beskyttelse til nødvendige oppgaver i tjenestetilbudet. Formålet vil være å bidra til å opprettholde gode statlige, kommunale og fylkeskommunale tjenestetilbud. IMDi har fått i oppdrag, i samarbeid med andre relevante direktorater og aktører, å utarbeide en nasjonal plan for hvordan kommunene og fylkeskommunene best mulig kan mobilisere og ta i bruk ressursene hos personer med bakgrunn fra Ukraina i kommunal og fylkeskommunal tjenesteproduksjon ved behov. Reguleringer innenfor den enkelte sektor, som for eksempel språkkrav, krav til godkjent kompetanse eller politiattest, vil sette grenser for hvilke oppgaver som vil være aktuelle. Ressursmobiliseringen skal skje innenfor de enkelte bo-

og arbeidsmarkedsregionene. Det er et premiss for arbeidet at mobiliseringen skal være frivillig for den enkelte. IMDis oppdrag har frist 31. mai 2023.

Mobilisering av ressurser blant personer med midlertidig kollektiv beskyttelse forutsetter kjennskap til hvilken kompetanse den enkelte besitter. I høringsnotatet foreslo departementet derfor en midlertidig hjemmel i integreringsloven for at offentlige organer kan behandle kompetanseopplysninger med det formål å sysselsette personer med kollektiv beskyttelse i arbeid i mottak eller i det kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet til fordrevne fra Ukraina.

Personer med kollektiv beskyttelse er unntatt fra retten og plikten i integreringsloven til å gjennomføre kompetansekartlegging før bosetting. Unntaket er gjort for å legge til rette for at fordrevne fra Ukraina skal kunne bosettes så raskt som mulig, og for å ivareta hensynet til kapasiteten i vertskommunene.

Ved ankomst til Norge gjennomføres en forenklet bosettingssamtale, der mottaket gjennom systemet IMDinett Mottak registrerer opplysninger om høyeste utdanningsnivå, fagfelt og siste yrkeserfaring. Personer som oppholder seg utenfor mottak (privatboende) kan registrere slike opplysninger i sammenheng med søknad om bosetting med offentlig hjelp, og opplysningene blir lagret i IMDinett Bosetting. Kompetanseopplysningene brukes både i Integrerings- og mangfoldsdirektoratets tildeling av bosettingskommune og i kommunens planlegging av kvalifiseringstiltak etter bosetting. Kartleggingen ble i mars 2023 utvidet til også å omfatte opplysninger om språkferdigheter og førerkort.

Etter bosetting har personer med kollektiv beskyttelse rett, men ikke plikt, til å gjennomføre ordinær kompetansekartlegging etter integreringsloven § 10. Kartleggingen skal bidra til å avklare om vedkommende er kvalifisert for tilgjengelige arbeidsplasser i kommunen, og til at introduksjonsprogrammet etter de midlertidige reglene i integreringsloven § 37 c blir tilpasset den enkeltes behov, jf. § 37 b andre ledd andre punktum. Det er kommunen som skal sørge for kartleggingen. Kartleggingen skal minst omfatte språkkunnskaper, utdanning, arbeidserfaring og annen relevant kompetanse personen har. Opplysninger i en kompetansekartlegging er basert på egenrapportering og kan ikke erstatte godkjenning av ansvarlig myndighet. Per 28. februar 2023 var 16 662 personer i målgruppen for kompetansekartlegging. Av disse hadde 43 prosent fått registrert

sin kompetanse i IMDinett. En del kommuner registrerer kartleggingene i kommunale fag-systemer og disse kommer ikke med i statistikken. Derfor er det grunn til å anta at antallet som har fått kartlagt sin kompetanse er høyere.

I Prop. 90 L (2022–2023) om videreføring av midlertidige endringer i lovverket som følge av ankomst av fordrevne fra Ukraina mv., er det foreslått at det innføres rett og plikt til å gjennomføre kompetansekartlegging etter bosetting for personer som deltar i introduksjonsprogram.

2.2 Høringen

Arbeids- og inkluderingsdepartementet sendte forslag til endringer i integreringsloven på høring 21. februar 2023. Departementet foreslo en midlertidig hjemmel for å legge til rette for behandling av kompetanseopplysninger.

Høringsfristen var 14. mars 2023.

Høringsnotatet ble sendt til følgende høringsinstanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsetaten (NAV)

Arbeidstilsynet

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)

Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat)

Barneombudet

Barnesakkyndig kommisjon

Bioteknologirådet

Datatilsynet

Digitaliseringsdirektoratet

Direktoratet for arbeidstilsynet

Direktoratet for forvaltning og økonomistyring (DFØ)

Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap

Direktoratet for utviklingssamarbeid – Norad

Diskrimineringsnemnda

Domstoladministrasjonen

Finanstilsynet

Folkehelseinstituttet (FHI)

Foreldreutvalget for barnehager

Foreldreutvalget for grunnopplæringen

Forsvarsbygg

Helsedirektoratet

Husbanken

Høyesterett

Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi)

Jernbanedirektoratet

Kriminalomsorgsdirektoratet

Krisesentersekretariatet

Kystdirektoratet

Lagmannsrettene	Bane NOR SF
Likestillings- og diskrimineringsombudet	De regionale helseforetakene
Miljødirektoratet	Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress
Nasjonalt ID-senter	Nye Veier AS
Nasjonalt senter for flerkulturell opplæring	Oslo universitetssykehus HF
Nasjonalt utviklingssenter for barn og unge	Statskog SF
Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE)	
Norsk senter for barneforskning	
Personvernkommisjonen	Abelia
Politidirektoratet	Akademikerne
Politiets sikkerhetstjeneste	Aleneforeldreforeningen
Regelrådet	Alternativ til Vold
Regionale kunnskapssentre for barn og unge	Amathea
Regionale ressursentre om vold, traumatisk stress og selvmordsforebygging	Amnesty International Norge
Regionsentrene for barn og unges psykiske helse	Antirasistisk Senter
Regjeringsadvokaten	Arbeiderpartiet
Riksadvokaten	Arbeidsgiverforeningen Spekter
Riksantikvaren	Arkitektbedriftene i Norge
Sentralenheten for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker	Barn av rusmisbrukere
Skattedirektoratet	Barnevakten
Skatteetaten	Barns rett til besteforeldre
Språkrådet	Bispedømmene
Statens barnehus	Boligprodusentenes Forening
Statens forurensningstilsyn	Byggenæringens Landsforening
Statens helsetilsyn	Byggmesterforbundet
Statens jernbanetilsyn	Caritas
Statens kartverk	Childwatch International
Statens råd for likestilling av funksjonshemmede	Demokratene
Statens sivilrettsforvaltning	Den Norske Advokatforening
Statens vegvesen	Den norske dommerforening
Statistisk sentralbyrå	Den norske jordmorforening
Statlige høyskoler (inkl. vitenskapelige høyskoler)	Den norske kirke – Kirkerådet
Statsbygg	Den norske Helsingforskomité
Statsforvalterne	Den norske legeförening
Sysseimesteren på Svalbard	Driftsoperatørforum
Tingrettene	Elevorganisasjonen
Tolletaten	Entreprenørforeningen – Bygg og Anlegg
Universitetene	Fagforbundet
Utdanningsdirektoratet	Faglig forum for kommunalt flyktningarbeid
Utlendingsdirektoratet	Fellesforbundet
Utlendingsnemnda	Fellesorganisasjonen
Velferdsforskningsinstituttet NOVA	Finans Norge
	Flyktninghjelpen
Norges institusjon for menneskerettigheter	Fokus på barnevernet
Riksrevisjonen	For Fangers Pårørende
Sametinget	Forandringsfabrikken
Sivilombudet	Foreningen 2 Foreldre
	Forskningsstiftelsen FAFO
Fylkeskommunene	Forum for barnekonvensjonen
Kommunene	Forum for menn og omsorg
Longyearbyen lokalstyre	Frelsesarmeens barne- og familievern
	Fremskrittspartiet
Oslo krisesenter	FRI – Foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold
	Friskolenes Kontaktforum

Frivillighet Norge	Norsk barne- og ungdomspsykiatrisk forening
Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon	v/Den norske legeförening
Gatejuristen	Norsk Barnevernlederorganisasjon
Hovedorganisasjonen Virke	Norsk Barnevernsamband
Human Rights Service	Norsk Bonde- og småbrukarlag
Huseierne	Norsk brannvernforening
Høyre	Norsk Eiendom
Innvandrerne Landsorganisasjon	Norsk Folkehjelp
Interesseorganisasjonen for kommunal voksenopplæring	Norsk Fosterhjemsforening
Islamsk Råd Norge	Norsk Innvandrersforum
Juridisk rådgivning for kvinner	Norsk Kommunalteknisk forening
Juristforbundet	Norsk Kvinnesaksforening
Jussbuss	Norsk Lektorlag
Jussformidlingen	Norsk organisasjon for asylsøkere
Jusshjelpa i Nord-Norge	Norsk Psykologforening
KA – Arbeidsgiverorganisasjon for kirkelige virksomheter	Norsk Sykepleierforbund
Kirkens Bymisjon	Norsk Tjenestemannslag
KS – Kommunesektorens organisasjon	Norske arkitekters landsforbund
Kompetanse Norge	Norske Boligbyggelags Landsforbund
Kristelig Folkeparti	Norske Kvinners Sanitetsforening
Kristent Interkulturelt Arbeid	Norske Reindriftssamers Landsforbund
Kristne Friskolers Forbund	Norske Samers Riksforbund
Kvinnefronten	Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)
Kvinnegruppa Ottar	OBOS
Kystpartiet	Organisasjonen for barnevernforeldre
Landsforeningen for barnevernsbarn	Organisasjonen mot offentlig diskriminering
Landsgruppen av helsesøstre	Parat
Landsorganisasjonen for Romanifolket	Pensjonistpartiet
Landsorganisasjonen i Norge (LO)	Politiets Fellesforbund
Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner	Politijuristene
Likestillingssenteret	Press – Redd Barna Ungdom
Likestillingssenteret KUN	Private Barnehagers Landsforbund
LIM – likestilling, integrering, mangfold	Private høyskoler
MannsForum	Redd Barna
Mennesker i Limbo	REFORM Ressurssenter for menn
Mental Helse	Ressursgruppen Juss og Helse
Miljøpartiet De grønne	Rettfærdighet i asylpolitikken
MiRA-Senteret	Rettspolitisk forening
Nasjonalföreningen for folkehelsen	Rødt
NITO	Rådet for psykisk helse
Nok. Norge	Rådgivende Ingeniørers Forening
Nordlandsforskning	Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn
Norges Bondelag	Samarbeidsrådet for yrkesopplæring
Norges Bygg- og eiendomsforening	Samfunnsbedriftene
Norges frivillighetsentraler	Selvhjelp for innvandrere og flyktninger
Norges Huseierforbund	Senior Norge
Norges Hytteforbund	Senterpartiet
Norges Kommunistiske Parti	SINTEF
Norges kvinne- og familieforbund	SINTEF Byggforsk
Norges Politilederlag	Skolelederforbundet
Norges Røde Kors	Skolenes Landsforbund
Norges Røde Kors ungdom	SMB Norge
	Sosialistisk Venstreparti
	Steinerskoleforbundet
	Stiftelsen barnas rettigheter

Stiftelsen Kirkes familievern
 Stiftelsen Rettferd
 Stine Sofies Stiftelse
 Uføres Landsorganisasjon
 Unge funksjonshemmede
 UNHCR Stockholm
 UNICEF Norge
 Unio – Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede
 Utdanningsforbundet
 Velferdsalliansen
 Venstre
 Vergeforeningen Følgesvennen
 Voksne for Barn
 Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund (YS)

Departementet mottok 26 høringsvar, hvorav elleve hadde innspill til høringsforslaget.

Følgende høringsinstanser avga realitetsuttalelse:

Arbeids- og velferdsdirektoratet
 Barne- ungdoms og familieetaten
 Datatilsynet
 Integrerings- og mangfoldsdirektoratet
 Mattilsynet
 Utlendingsdirektoratet

Karmøy Kommune
 Troms og Finnmark fylkeskommune

Akademikerne
 Landsorganisasjonen i Norge
 Pilar – Kompetansetjenesten for psykisk helse og barnevern

Følgende høringsinstanser uttalte at de ikke hadde merknader:

Forsvarsdepartementet
 Justis- og beredskapsdepartementet
 Landbruks- og matdepartementet
 Samferdselsdepartementet

Borgarting lagmannsrett
 Brønnøysundregistrene
 Domstoladministrasjonen
 Høyesterett
 Språkrådet
 Statens Arbeidsmiljøinstitutt
 Statistisk sentralbyrå

Nordland fylkeskommune
 Skien kommune

Helse Sør-Øst RHF

Byggmesterforbundet

3 Gjeldende rett

3.1 Personvernforordningen

Lov 15. juni 2018 nr. 38 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) gjennomfører EUs personvernforordning. Forordningen gjelder som lov, med visse tilpasninger, jf. personopplysningsloven § 1.

Personopplysninger er enhver opplysning om en identifisert eller identifiserbar fysisk person, jf. forordningen artikkel 4 nr. 1. Behandling er enhver operasjon eller rekke av operasjoner som gjøres med personopplysninger, enten automatisert eller ikke, for eksempel innsamling, lagring eller tilgjengeliggjøring, jf. forordningen artikkel 4 nr. 2.

Forordningen artikkel 5 regulerer prinsipper for behandling av personopplysninger. Artikkel 5 nr. 1 bokstav b regulerer prinsippet om formålsbegrensning. Dette innebærer at personopplysninger skal samles inn for spesifikke, uttrykkelig angitte og berettigede formål og ikke viderebehandles på en måte som er uforenlig med disse formålene. Prinsippet om dataminimering i nr. 1 bokstav c innebærer at personopplysninger skal være adekvate, relevante og begrenset til det som er nødvendig for formålene de behandles for. Det følger av nr. 1 bokstav d at personopplysningene skal være korrekte og om nødvendig oppdaterte.

Behandling av personopplysninger er bare lovlig dersom det foreligger et behandlingsgrunnlag som angitt i forordningen artikkel 6 nr. 1. Behandlingsgrunnlaget kan for eksempel være samtykke fra personen opplysningene gjelder, at behandlingen er nødvendig for å oppfylle en rettslig forpliktelse som påhviler den behandlingsansvarlige eller at behandlingen er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet. Når behandlingen er nødvendig for å oppfylle en rettslig forpliktelse, utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet kreves det et supplerende rettsgrunnlag i nasjonal rett, der formålet med behandlingen framgår, jf. artikkel 6 nr. 3.

Personvernforordningen artikkel 6 nr. 4 gir anvisning på hvilke momenter som er relevante i vurderingen av om behandling av opplysninger for et annet formål er forenlig med formålet som personopplysningene opprinnelig ble samlet inn

for. Det skal blant annet tas hensyn til enhver forbindelse mellom formålene som personopplysningene har blitt samlet inn for og formålene med den tiltenkte viderebehandlingen, i hvilken sammenheng personopplysningene har blitt samlet inn, personopplysningenes art og de mulige konsekvensene av den tiltenkte viderebehandlingen for de registrerte. Vurderingen gjøres dersom behandlingen for et annet formål ikke bygger på den registrertes samtykke eller på et grunnlag i nasjonal rett. Samtykke regnes normalt ikke som et gyldig behandlingsgrunnlag når det er offentlige myndigheter som skal behandle personopplysningene.

Forordningen artikkel 9 regulerer behandling av særlige kategorier av personopplysninger. Dette er blant annet opplysninger om etnisk opprinnelse, politisk oppfatning og religion. Behandling av slike opplysninger er i utgangspunktet forbudt, med mindre et av vilkårene i artikkel 9 nr. 2 er oppfylt. Behandling er for eksempel tillatt dersom den registrerte har gitt sitt samtykke, jf. bokstav a, eller behandlingen er nødvendig av hensyn til viktige allmenne interesser, jf. bokstav b. For det sistnevnte behandlingsgrunnlaget kreves nasjonal lovregulering i tillegg. Lovbestemmelsen må stå i et rimelig forhold til det mål som søkes oppnådd, være forenlig med det grunnleggende innholdet i retten til vern av personopplysninger og sikre egnede og særlige tiltak for å verne den registrertes grunnleggende rettigheter og interesser. Forordningen artikkel 10 regulerer behandling av personopplysninger om straffedommer og lovovertrедelser. Lovlig behandling av slike opplysninger forutsetter en offentlig myndighets kontroll eller at behandling er tillatt etter unionsretten eller nasjonal rett som sikrer nødvendige garantier for de registrertes rettigheter og friheter.

3.2 Integreringsloven

Integreringsloven §§ 41 til 44 regulerer tilgang til og behandling av personopplysninger. Integreringsloven § 41 første ledd åpner for at offentlige organer kan behandle personopplysninger når det er nødvendig for å utføre oppgaver i forbindelse med:

- tiltak for å gi asylsøkere kjennskap til norsk språk og samfunnsliv
- tiltak for å gi innvandrere kunnskap og ferdigheter for å kunne delta i det norske samfunns livet
- gjennomføring av prøver for dokumentasjon av norskkunnskaper og samfunnskunnskap

- bosetting av innvandrere
- utbetaling av tilskudd for tiltak som nevnt i bokstav a, b og d

Det er ikke definert i loven hvilke offentlige organer som har oppgaver i forbindelse med formålene. Dette innebærer at alle offentlige organer som har slike oppgaver, omfattes av hjemmelen, uavhengig av om oppgaven er lovregulert eller ikke. Private aktører som utfører oppgaver nevnt i § 41 første ledd for stat, fylkeskommune eller kommune regnes som offentlige organer, jf. § 41 tredje ledd.

Listen over formål i § 41 første ledd bokstav a til e er uttømmende.

Integreringsloven § 42 andre ledd åpner for at personopplysninger nevnt i § 41 første ledd kan utveksles mellom offentlige organer som har behov for opplysningene for å utføre oppgaver nevnt i § 41 første ledd, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt. Dersom det er tilstrekkelig for å oppnå formålet, skal opplysningene kun utleveres i statistisk form eller ved at individualiserende kjennetegn utelates på annen måte.

Når det er nødvendig for å utføre et offentlig organs oppgaver etter loven, kan organet med hjemmel i integreringsloven § 44 pålegge andre organer å utlevere personopplysninger om asylsøkere og innvandrere uten hinder av lovbestemt taushetsplikt.

4 Forslaget i høringsnotatet

Departementet foreslo en midlertidig hjemmel i integreringsloven for å legge til rette for at Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi), Arbeids- og velferdsetaten (NAV), kommuner og fylkeskommuner skal kunne behandle opplysninger om personer som er innvilget midlertidig kollektiv beskyttelse etter utlendingsloven § 34 og deres kompetanse når det er nødvendig for å sysselsette personene i arbeid i mottak eller i det kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet til fordrevne fra Ukraina.

Departementet foreslo også en hjemmel for at departementet kan gi midlertidig forskrift om behandlingen av opplysninger og om anvendelsen av §§ 41 til 44 i integreringsloven.

5 Høringsinstansenes syn

Akademikerne, Arbeids- og velferdsdirektoratet, Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat) region

øst, Datatilsynet, Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi), Karmøy kommune, Landsorganisasjonen i Norge (LO), Mattilsynet, Pilar – Kompetansetjenesten for psykisk helse og barnevern, Troms og Finnmark fylkeskommune og Utlendingsdirektoratet (UDI) støtter lovforslaget om en midlertidig hjemmel i integreringsloven for behandling av opplysninger om personer som er innvilget midlertidig kollektiv beskyttelse etter utlendingsloven § 34 og deres kompetanse, når det er nødvendig for å sysselsette personene i det kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet til fordrevne fra Ukraina.

Mattilsynet mener de har et behov som bør omfattes av hjemmelen. Mattilsynet oppfatter at de har tilstrekkelig behandlingsgrunnlag gjennom integreringsloven § 41 b for å blant annet gi personer med utdanning gjennomført i Ukraina informasjon om hvordan de kan tilegne seg tilleggskvalifikasjoner slik at de kan oppnå autorisasjon for å kunne utføre tilsvarende arbeid i Norge.

Mattilsynet ber om å bli omfattet av hjemmelen for å kunne behandle aktuelle personopplysninger med tanke på tilsynets eget behov. Tilsynet regner det som svært sannsynlig at det fortsatt vil komme mange med kjæledyr og at noen av de fordrevne sannsynligvis vil ha kompetanse som kan benyttes, for eksempel veterinærfaglig- eller språkkompetanse. Mattilsynet viser til at det kan få betydning for deres arbeid, særlig med å håndtere flyktnings situasjonen, dersom tilsynet har mulighet til å holde oversikt over hvem som har denne typen kompetanse.

Bufetat region øst mener at det er utydelig slik ordlyden i forslaget til § 37 f er foreslått formulert om behandlingen av personopplysninger eventuelt er begrenset til å avhjelpe kommunal og fylkeskommunal tjenesteproduksjon eller om det inkluderer annet arbeid i mottak som er en del av driftsoperatørens ansvar. Dersom formålet med behandlingen av personopplysninger også kan begrunnes i sistnevnte, mener Bufetat region øst at hjemmelen bør utvides til å omfatte omsorgs-sentrene for enslige mindreårige. Dersom behandlingsgrunnlaget er ment begrenset til de tilfellene hvor det er nødvendig for å hjelpe det kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet mener direktoratet at det ikke er nødvendig med en henvisning til mottakene i bestemmelsen. Bufetat region øst løfter også opp problemstillingen med å kunne innhente reelle politiattester for fordrevne fra Ukraina, som de mener er en forutsetning for sysselsetting av personer til arbeid der det stilles krav om politiattest.

Arbeids- og velferdsdirektoratet viser til formuleringen «kommunal og fylkeskommunal tjenesteproduksjon som har behov for å bli avhjulpet av ressurser blant personer med midlertidig kollektiv beskyttelse» og uttaler at dersom behovet også skulle eksistere hos private aktører som driver innenfor skole, barnehage, helse osv., bør det vurderes om det vil være nødvendig å dele opplysninger med disse.

Med hensyn til behandling av personopplysninger mener Arbeids- og velferdsdirektoratet at det vil være en fordel om lovgiver vurderer hvilke konsekvenser behandling av personopplysninger med grunnlag i den foreslåtte hjemmelen vil få for personvernet til de registrerte slik at de utøvende organene kan legge til grunn personvernforordningen artikkel 35 punkt 10. Videre mener Arbeids- og velferdsdirektoratet at det kan vurderes om type personopplysninger som kan behandles etter hjemmelen bør spesifiseres ytterligere. Begrepet «kompetanseopplysninger» kan romme mye og kan inneholde særlige kategorier personopplysninger. Arbeids- og velferdsdirektoratet mener også at det er noe uklart om integreringsloven § 42 om deling av opplysninger kan anvendes for organene nevnt i lovforslaget, eller om dette kan legges til rette for i ettertid gjennom den foreslåtte forskriftshjemmelen.

Datatilsynet fremhever retten til informasjon etter personvernforordningen artikkel 13 og 14, og plikten til å kommunisere på en forståelig og lett tilgjengelig måte etter artikkel 12 som spesielt viktige rettigheter som må ivaretas. Datatilsynet merker seg at det foreslås en forskriftshjemmel og at det skal utredes nærmere hvordan innhenting av opplysninger skal gjøres.

LO forutsetter at personvernforordningen følges og at de fordrevne personlige ønsker og interesser også hensyntas.

Akademikerne er enig i at den foreslåtte viderefremmidlingen av personopplysninger ikke er forenelig med formålet personopplysningene ble samlet inn for, og at det er behov for en egen hjemmel. Akademikerne mener at det er nødvendig at denne adgangen både har en særskilt hjemmel og at hjemmelen er tydelig tidsmessig avgrenset. Akademikerne mener dette er nødvendig både av hensyn til individets personvern og for å unngå en generell utglidning i offentlige myndigheters behandling og viderefremmidling av personopplysninger

IMDi understreker at en midlertidig hjemmel ikke nødvendigvis vil være nødvendig, eller om den tas i bruk tilstrekkelig, i en situasjon med mobilisering. Hvilke praktiske, tekniske og juri-

diske tilrettelegginger som må gjennomføres for å kunne mobilisere personer til nødvendige tjenester må utredes og planlegges før eventuell iverksetting. Dersom det blir aktuelt å ta den foreslåtte hjemmelen i ny § 37 f i bruk, påpeker IMDi at dette vil ha administrative og økonomiske konsekvenser for dem. Det vil være tekniske begrensninger ut fra dagens løsninger for innsamling av kompetanseopplysninger og tilgjengeliggjøring av disse for andre aktører.

Karmøy kommune stiller seg positive til forslaget, men forutsetter at de økonomiske konsekvensene av endringene blir kompensert av staten.

Troms og Finnmark fylkeskommune støtter utvidelsen av å kartlegge opplysninger om språkferdigheter og førerkort for å sikre mer treffsikker bosetting av flyktninger.

UDI kan ikke se at forslaget innebærer noen endringer for deres oppgaveløsning.

6 Departementets vurderinger og forslag

6.1 Behovet for en midlertidig hjemmel i integreringsloven

Departementet opprettholder vurderingen av at det er behov for en midlertidig hjemmel i integreringsloven for å legge til rette for utveksling av kompetanseopplysninger med det formål å sysselsette personer med midlertidig kollektiv beskyttelse.

Dersom det blir aktuelt å ta i bruk ressurser blant de med midlertidig kollektiv beskyttelse, er det behov for å behandle personopplysninger for å avdekke hvem som kan sysselsettes på hvilke områder i statlige, kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbud. Mens integreringsloven § 41 første ledd bokstav b retter seg mot tiltak for at innvandrere skal få kunnskap og ferdigheter for å kunne delta i det norske samfunnslivet, vil innhenting av personopplysninger i en mobiliseringssituasjon i større grad være begrunnet i behovene til organet som skal sysselsette. Departementet vurderer at dette er et annet formål enn det som fremgår av integreringsloven i dag. De høringsinstansene som uttalte seg støttet departementets vurdering.

Personvernforordningen artikkel 5 nr. 1 bokstav b, jf. artikkel 6 nr. 4 åpner for viderebehandling av personopplysninger til andre formål enn de er samlet inn for, uten samtykke eller grunnlag i nasjonal rett, dersom formålene er forenlige. Personopplysningene har opprinnelig blitt samlet inn

i forbindelse med bosetting av personer med midlertidig kollektiv beskyttelse og for at kommunen skal kunne tilrettelegge kvalifiseringstilbudet for den enkelte etter bosetting. Det nye formålet retter seg mer mot behovene til de offentlige organene som skal sysselsette, enn enkeltpersonene det er aktuelt å tilby arbeid. Departementet vurderer at det nye formålet er av en annen karakter enn det opprinnelige formålet med innhenting av personopplysningene, etter som de to formålene retter seg mot ulike behov. Viderebehandling av opplysningene anses ikke som forenlig. Det kreves dermed et særskilt grunnlag for viderebehandlingen, jf. personvernforordningen artikkel 6 nr. 4.

Departementet har vurdert om samtykke kan utgjøre et egnet behandlingsgrunnlag. De mest aktuelle organene som skal kunne innhente personopplysninger er offentlige myndigheter. Samtykke regnes normalt ikke som tilstrekkelig behandlingsgrunnlag i slike situasjoner, blant annet fordi det kan stilles spørsmål ved om et samtykke kan anses frivillig på grunn av skjevheten mellom den registrerte og den offentlige myndigheten som behandlingsansvarlig. Å formidle opplysninger til en potensiell arbeidsgiver ligger imidlertid utenfor kjernen av personvernforordningens særskilte regler for offentlig myndighetsutøvelse. Som nevnt i punkt 2.1 ovenfor er det et premiss for arbeidet med den nasjonale planen at mobiliseringen skal være frivillig for den enkelte. Manglende samtykke fra den registrerte til behandlingen av opplysninger vil bare ha som konsekvens at vedkommende ikke blir kontaktet om mulig sysselsetting. Det vil ikke hindre sysselsetting på annet grunnlag eller ha andre konsekvenser. Departementet vurderer på dette grunnlaget at samtykke i mange tilfeller vil kunne utgjøre behandlingsgrunnlaget ved videreformidling av informasjon for å legge til rette for sysselsetting av personer som er innvilget midlertidig kollektiv beskyttelse. Dessuten vil arbeidsgiverne ha alminnelige regler for behandling av opplysninger i forbindelse med rekruttering mv., som vil kunne danne grunnlag for den videre behandlingen.

Samtidig er det ikke endelig avklart hvordan utvekslingen av opplysninger skal foregå. Dersom det vurderes som hensiktsmessig at opplysningene først videreformidles fra Integrerings- og mangfoldsdirektoratets registre uten medvirkning fra den enkelte, mener departementet at det er behov for et rettsgrunnlag i lov eller forskrift for å gi hjemmel for viderebehandlingen. I et slikt tilfelle er det også behov for et unntak fra taus-

hetsplikten så langt opplysningene er taushetsbelagte, se punkt 6.3 nedenfor.

På bakgrunn av dette, og de høringssvarene departementet mottok, opprettholder departementet vurderingen av at det er nødvendig med en egen hjemmel i integreringsloven for å legge til rette for innhenting og utlevering av kompetanseopplysninger. Personkretsen for mobilisering av ressurser begrenser seg til personer med innvilget midlertidig kollektiv beskyttelse. Derfor mener departementet at hjemmelen bør være midlertidig. Dette får støtte i høringen, særlig av Akademikerne som viste til viktigheten av at hjemmelen er tydelig tidsmessig avgrenset. Departementet foreslår at forskriftshjemmelen tas inn i integreringsloven kapittel 6A med midlertidige regler for personer som har fått oppholdstillatelse etter utlendingsloven § 34. Kapittel 6A og de øvrige midlertidige endringene som følge av ankomst av fordrevne fra Ukraina er foreslått videreført til 1. juli 2024, jf. Prop. 90 L (2022–2023). Departementet foreslår den samme varigheten for forskriftshjemmelen om utveksling av kompetanseopplysninger.

6.2 Utforming av hjemmelen

Departementet foreslo i høringen en midlertidig hjemmel i integreringsloven om at Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi), Arbeids- og velferdsetaten (NAV), kommuner og fylkeskommuner kunne behandle opplysninger om personer som er innvilget midlertidig kollektiv beskyttelse og deres kompetanse når det er nødvendig for å kunne sysselsette personene i det kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet til fordrevne fra Ukraina. Det ble også foreslått en forskriftshjemmel for å gi utfyllende regler om behandlingen.

Forslaget om hjemmel for behandling av personopplysninger har nær sammenheng med den nasjonale planen for mobilisering av ressurser som omtales i punkt 2.1 ovenfor. En av forutsetningene for å kunne mobilisere ressurser, er at kunnskap om kompetansen til personene er tilgjengelig for de som skal sysselsette og for NAV som formidler arbeidskraft til relevante arbeidsgivere. IMDis registre inneholder opplysninger om kompetansen til de som er kompetansekartlagt eller har gjennomført karriereveiledning etter integreringsloven § 37 b og opplysninger som er innhentet gjennom den forenklede kartleggingen før bosetting.

Som det fremgår i omtalen ovenfor, vil en del av behandlingen av personopplysninger trolig

kunne gjøres på bakgrunn av samtykke fra den registrerte og med grunnlag i eksisterende hjemler når det gjelder sysselsetting mv. Dette innebærer for eksempel at kommuner som har gjennomført kompetansekartlegging kan kontakte personer med aktuell kompetanse og be om samtykke til å videreformidle opplysningene til potensielle arbeidsgivere. Samtidig kan det vise seg at det blir behov for en mer systematisk viderebehandling av opplysningene som ikke kan gjøres på bakgrunn av samtykke eller eksisterende hjemler. I et slikt tilfelle vil det være behov for et tydelig grunnlag i lov eller forskrift. På nåværende tidspunkt er det også vanskelig å forutse nøyaktig hvordan opplysninger skal utveksles og hvilke organer som kan ha behov for å få utlevert opplysningene. Det nærmere behovet for regulering vil blant annet bli vurdert i forbindelse med arbeidet med den nasjonale planen for mobilisering. Fristen for oppdraget til IMDi er 31. mai 2023 og det tas sikte på at planen skal kunne iverksettes etter kort tid. Uklarhetene i hva som er det endelige behovet gjør at departementet foreslår endringer i forslaget sammenlignet med det som var på høring. Departementet foreslår at hjemmelen i sin helhet blir en forskriftshjemmel.

Forskriftshjemmelen må være vid nok til å ta høyde for de eventuelle behovene som blir avdekket. Den skal likevel ikke gi grunnlag for å regulere mer enn det som er nødvendig. Departementet foreslår at forskriftshjemmelen begrenses til innhenting og utlevering av opplysninger fra IMDis registre. Så lenge det finnes et grunnlag for innhenting av opplysningene, kan organene som mottar opplysningene behandle dem på grunnlag av eksisterende hjemler for behandling av personopplysninger i forbindelse med rekruttering mv. Slik departementet ser det, har IMDi kun behov for en hjemmel som åpner for utlevering av opplysninger de allerede har til et annet formål enn det som dekkes av eksisterende hjemler. Departementet anser det ikke som hensiktsmessig å legge opp til at hjemmelen kan brukes for å sette i gang innsamling av kompetanseopplysninger med formål om sysselsetting. IMDis registre inneholder kompetanseopplysninger som allerede er kartlagt, og departementet legger til grunn at disse opplysningene vil være tilstrekkelige for å oppnå formålet. Dersom det er behov for å innhente ytterligere kompetanseopplysninger fra den enkelte, vurderer departementet at dette bør gjøres på grunnlag av samtykke. Ettersom det er kommunene som gjennomfører kompetansekartleggingen etter integreringsloven § 37 b, vil de i mange tilfeller ha tilgang til de nødvendige

opplysningene når det gjelder sysselsetting. Departementet vurderer at kommunen i slike tilfeller kan innhente samtykke fra personer med aktuell kompetanse til å videreformidle opplysningene til potensielle arbeidsgivere. Da vil det ikke være nødvendig for den potensielle arbeidsgiveren å innhente opplysninger direkte fra IMDi registre.

I høringsnotatet foreslo departementet at hjemmelen kunne benyttes når det er nødvendig for å sysselsette fordrevne fra Ukraina «i arbeid i mottak eller i det kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet». Innspill i høringen fra Bufetat region øst viser at det var noe uklart hva som menes med «arbeid i mottak» og om det inkluderer arbeid som ikke er en del av det kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet. Dersom behandlingsgrunnlaget er ment å omfatte arbeid i mottak, som er en del av driftsoperatørens ansvar, mener Bufetat region øst at hjemmelen bør utvides til å omfatte omsorgssentrene for enslige mindreårige. Motsatt mener etaten at det ikke er behov for en utvidelse dersom behandlingsgrunnlaget er ment begrenset til de tilfellene hvor det er nødvendig for å avhjelpe og redusere press på det kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet. Departementet vurderer at det primært er behov for mobilisering innenfor det kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet. Samtidig ser departementet ikke grunn til å avgrense hjemmelen mot det statlige tjenestetilbudet. Departementet foreslår derfor å erstatte formuleringen «arbeid i mottak» med en henvisning til statlig tjenestetilbud. Det kan ikke utelukkes at det avdekkes behov for å mobilisere ressurser i ulike deler av det statlige tjenestetilbudet, for eksempel i mottak og omsorgssentre.

Det skal ikke være avgjørende at det er staten, kommunen eller fylkeskommunen selv som drifter et tilbud for at tjenestetilbudet skal anses som statlig, kommunalt eller fylkeskommunalt etter bestemmelsen. Private aktører som driver for eksempel barnehager, omsorgssentre eller helse-tilbud kan omfattes.

For å legge til rette for god flyt av opplysninger i forbindelse med sysselsettingen, foreslår departementet at hjemmelen åpner for å gi forskrift om innhenting og utlevering av opplysninger uten hinder av taushetsplikt, se punkt 6.3 nedenfor om hvilke opplysninger som kan være taushetsbelagte.

Departementet merker seg at Arbeids- og velferdsdirektoratet i høringen etterspurte en vurdering av hvilke konsekvenser behandling av personopplysninger med grunnlag i den foreslåtte

hjemmelen vil få for personvernet til de registrerte og viser til personvernforordningen artikkel 35. Til dette bemerker departementet at det endelige reguleringsbehovet ikke er avklart og at behovet kan variere mellom ulike organer. De enkelte behandlingsansvarlige må vurdere behovet for vurdering av personvernkonsekvenser etter artikkel 35.

Både Datatilsynet og LO fremhevet i høringen viktigheten av personvernforordningen. Instansene pekte særlig på retten til informasjon etter artikkel 13 og 14, og plikten til å kommunisere på en forståelig og lett tilgjengelig måte etter artikkel 12. Departementet bemerker at IMDi som behandlingsansvarlig for nasjonale personregistre etter integreringsloven § 43 skal overholde reglene i personvernforordningen.

6.3 Nærmere om hva som er aktuelt å regulere i forskrift

Som nevnt er ikke det endelige reguleringsbehovet avklart. I det følgende vil departementet likevel gjennomgå noe av det som kan være aktuelt å regulere i forskrift.

I høringsnotatet ble det foreslått at IMDi, NAV, kommuner og fylkeskommuner skulle være omfattet av hjemmelen. Grunnlaget for at disse organene ble foreslått var at departementet anså det som sannsynlig at de ville ha behov for å kunne utlevere, videreformidle og motta opplysninger for å sysselsette personer med midlertidig kollektiv beskyttelse i tjenestetilbudet. IMDi har tilgang til kompetanseopplysningene som behandlingsansvarlig for registrene der opplysningene inngår og trenger hjemmel til å viderebehandle dem til andre formål. NAV kan ha behov for en slik hjemmel for å informere potensielle arbeidsgivere. Departementet vurderte også at kommuner og fylkeskommuner som potensielle arbeidsgivere kan ha behov for informasjonen for å vurdere om det finnes ressurser som de ønsker å bruke.

Departementet ba i høringen om innspill på om det også er andre enn de som var foreslått som kan ha behov for å være omfattet av hjemmelen for å kunne behandle opplysninger om personer som er innvilget midlertidig kollektiv beskyttelse etter utlendingsloven § 34. Mattilsynet ba om å bli omfattet fordi en slik hjemmel kan ha betydning for tilsynets arbeid, både med å håndtere flyktningssituasjonen og for å bekjempe sykdommer. Departementet ser at det er gode grunner for at Mattilsynet kan få utlevert kompetanseopplysninger.

Departementet viser til at det er vanskelig å forutse hvilke organer som kan ha behov for å mobilisere ressurser og ha behov for å innhente kompetanseopplysninger. Situasjonen kan endre seg, slik at organer som foreløpig ikke ser behov for å være omfattet, får behov for det likevel.

Når reguleringsbehovet er mer avklart, vil departementet vurdere om det fortsatt er nødvendig å begrense bestemmelsene i forskrift til navngitte organer. Departementet har som utgangspunkt at det ikke bør åpnes for at en stor krets av organer kan innhente kompetanseopplysninger fra IMDi. Samtidig vil det uansett være et krav etter personvernforordningen at innhenting av opplysninger er «nødvendig» for å oppnå formålet. Dette vil i seg selv begrense hvilke organer som kan innhente opplysninger. Organet må også selv vurdere om det er aktuelt å mobilisere ressurser, for eksempel ut fra krav innenfor den enkelte sektor til kompetanse eller fremleggelse av politiattest.

Forslaget om forskriftshjemmel om innhenting og utlevering gjelder kompetanseopplysninger. Det åpnes også for at dette kan inkludere særlige kategorier av personopplysninger, som nevnt i personvernforordningen artikkel 9. Arbeids- og velferdsdirektoratet etterspør i høringen en ytterligere presisering av hva begrepet «kompetanseopplysninger» rommer. Departementet viser til integreringsforskriften § 47 om hvilke opplysninger som kan behandles om personer som gjennomfører kompetansekartlegging og karriereveiledning. Det gjelder blant annet språkkunnskaper, skolegang, utdanning, arbeidserfaring, digitale ferdigheter og sertifikat. Ettersom det kun vil være aktuelt å viderebehandle opplysninger som allerede er samlet inn, er disse opplysningene mest relevante, sammen med generelle opplysninger om navn, adresse og kontaktinformasjon som også anses nødvendig for kompetanseformål, jf. integreringsforskriften § 46. Departementet foreslår at «kompetanseopplysninger» defineres direkte i forskriftshjemmelen, som opplysninger som er innhentet ved kompetansekartlegging eller karriereveiledning etter § 37 b eller opplysninger om den enkeltes kompetanse som er innhentet før bosetting. Departementet vil vurdere om det er nødvendig å regulere særskilt i forskrift hvilke opplysninger som kan innhentes og utleveres.

Gjennom kompetansekartleggingen kartlegges også opplysninger om den enkeltes interesser og ønsker for utdanning og arbeid. For de som gjennomfører karriereveiledning kan det etter integreringsforskriften § 47 blant annet behandles opplysninger om ønsker og muligheter innen

utdanning og arbeid og informasjon om eventuelle hindringer for å delta i kvalifiseringstiltak, arbeid og utdanning. Disse opplysningene kan innebære opplysninger om politisk oppfatning, religion eller helseopplysninger, som utgjør særlige kategorier av personopplysninger, jf. personvernforordningen artikkel 9. Departementet viser til at det vil bli vurdert videre hvilke opplysninger som skal kunne innhentes og utleveres. Departementet antar at det i liten grad vil være behov for å viderebehandle opplysninger som utgjør særlige kategorier av personopplysninger. Den midlertidige hjemmelen bør likevel ta høyde for at det kan være aktuelt i noen tilfeller, og departementet foreslår derfor at det åpnes for behandling av særlige kategorier av personopplysninger.

Mange av opplysningene det er aktuelt å behandle vil være opplysninger om noens personlige forhold, som er underlagt taushetsplikt etter forvaltningsloven § 13 første ledd. Eksempler på personlige opplysninger er opplysninger om slektskaps-, familie- og hjemforhold, fysisk og psykisk helse, følelsesliv, utdannelse, arbeid og økonomisk situasjon, holdninger og innstillinger, inkludert seksuell legning, eller holdninger som manifesterer seg gjennom medlemskap i organisasjoner så lenge engasjementet ikke er utadrettet. I forvaltningsloven § 13 andre ledd er det listet en del forhold som ikke skal regnes som personlige, med mindre slike opplysninger røper forhold som må anses som personlige.

Av opplysningene som kartlegges gjennom kompetansekartleggingen eller som kan komme frem gjennom karriereveiledningen, er det spesielt informasjon rettet mot eventuelle hindringer for å delta i kvalifiseringstiltak, arbeid og utdanning som vil kunne omfatte noens personlige forhold. Dette kan for eksempel være opplysninger om psykiske eller fysiske helseutfordringer, politiske eller religiøse overbevisninger eller slekts- eller familieforhold som gjør at personen ikke kan delta i visse kvalifiseringstiltak, arbeid eller utdanning.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget innebærer at det gis en midlertidig forskriftshjemmel i integreringsloven som åpner for at departementet kan gi forskrift om innhenting og utlevering av kompetanseopplysninger når det er nødvendig for å sysselsette personer med kollektiv beskyttelse i det statlige, kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet.

Hjemmelen har i seg selv ikke økonomiske eller administrative konsekvenser. Dersom det blir behov for egne tekniske løsninger for utlevering av opplysningene, vil økonomiske og administrative konsekvenser av dette utredes og eventuelt vurderes i de ordinære budsjettprosessene.

8 Merknader til de enkelte bestemmelsene

Til ny § 37 f

Første punktum gir hjemmel for at departementet kan gi midlertidig forskrift om innhenting og utlevering av kompetanseopplysninger, uten hinder av taushetsplikt, fra Integrerings- og mangfoldsdirektoratets registre. Begrepet «kompetanseopplysninger» defineres i andre punktum. Formålet med innhenting og utleveringen av opplysningene skal være å legge til rette for at personer som er innvilget midlertidig kollektiv beskyttelse etter utlendingsloven § 34, kan sysselsettes i det statlige, kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet. Med sysselsetting menes også deltakelse i frivillige organisasjoner o.l., i tillegg til arbeid. Det er ikke avgjørende at det er staten, kommunen eller fylkeskommunen selv som drifter et tilbud for at tjenestetilbudet skal anses som statlig, kommunalt eller fylkeskommunalt. Private aktører som driver for eksempel barnehager, omsorgssentre eller helsetilbud kan omfattes.

Den midlertidige forskriften kan for eksempel regulere hvordan innhenting og utleveringen av opplysningene skal foregå, hvilke opplysninger

som kan utveksles og hvilke organer som skal kunne innhente opplysningene.

I *andre punktum* defineres kompetanseopplysninger som opplysninger som er innhentet ved kompetansekartlegging eller karriereveiledning etter § 37 b eller opplysninger om den enkeltes kompetanse som er innhentet før bosetting. Hvilke opplysninger som innhentes ved kompetansekartlegging eller karriereveiledning etter § 37 b, fremgår av §§ 10 og 11 med tilhørende forskriftsbestemmelser. Hva som utgjør opplysninger om kompetanse vil særlig være opplysninger om utdanning og yrkeserfaring, men også om blant annet språk, digitale ferdigheter og sertifikater. Opplysninger om navn, adresse og kontaktinformasjon inngår også. Definisjonen av kompetanseopplysninger etter begge alternativer inkluderer særlige kategorier av personopplysninger, jf. personvernforordningen artikkel 9. Opplysninger om den enkeltes ønsker for utdanning og arbeid samt informasjon om eventuelle hindringer for å delta, kan innebære opplysninger om politisk oppfatning, religion eller helseopplysninger, som utgjør særlige kategorier av personopplysninger.

Departementet viser også til de generelle merknadene i punkt 6.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om midlertidige endringer i integreringsloven (utveksling av kompetanseopplysninger).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om midlertidige endringer i integreringsloven (utveksling av kompetanseopplysninger) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om midlertidige endringer i integreringsloven (utveksling av kompetanseopplysninger)

I

I lov 6. november 2020 nr. 127 om integrering gjennom opplæring, utdanning og arbeid gjøres følgende endringer:

I kapittel 6A skal ny § 37 f lyde:

§ 37 f Behandling av kompetanseopplysninger

Departementet kan gi midlertidig forskrift om innhenting og utlevering av kompetanseopplysninger, uten hinder av taushetsplikt, fra Integrerings- og mangfoldsdirektoratets registre for å legge til rette for at personer som er innvilget midlertidig kollektiv beskyttelse etter utlendings-

loven § 34, kan sysselsettes i det statlige, kommunale eller fylkeskommunale tjenestetilbudet. Med kompetanseopplysninger menes opplysninger som er innhentet ved kompetansekartlegging eller karriereveiledning etter § 37 b eller opplysninger om den enkeltes kompetanse som er innhentet før bosetting, inkludert personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9.

II

1. Loven trer i kraft straks.
2. Loven oppheves 1. juli 2024.

